

Капітанами не народжуються, ними стають. Він справді став. Набрался досвіду і легко ділиться ним. Він виходить на поле спокійним і зосередженим, а партнери переймають його настрій. Він ладен лягти кістками на полі, лишень аби допомогти колективу. Для нього неважливі особисті досягнення і нагороди - на першому місці завжди команда. Він - капітан ФК «Альянс», він – кращий гравець сезону, він – Олександр Поляков.

Коли Поляков починав займатися футболом, то наймолодший гравець «Альянсу» ще не народився. Вже в сім років була дитяча школа «Оболоні», потім, нехай близький, але зарубіжний і чемпіонський «Белітон», «Євробіс-Арсенал» і, після майже 10-річної перерви, «Печерськ» і «Альянс».

Він виступає за «Альянс» з дати заснування клубу, а тому і не дивно, що має авторитет як у партнерів, так і у суперників. Олександр постійно виважений у своїх діях і словах, а тому рідко помиляється, що життєво необхідно на позиції центрального оборонця. Поляков – батько двох чарівних дітей. І, хоча його партнери вже далеко не малюки, проте, за потреби, він може і похвалити за гру, і по справі «напихати» під час неї. Але перш ніж вимагати від когось, він зробить пожертву сам.

Яскравий приклад: в одному з матчів Поляков зламав руку, але дограв його до кінця. Перед стартом наступного туру у нього було лиш одне питання: «Чи можна грати з гіпсом на руці?» Виявилось, що ні. Але він був з командою завжди: попри вітер, дощ і попри заметіль, незважаючи на травму і проблеми.

Капітан це не з пов'язкою на полі, капітан – це з командою у серці.